

og Eshbjerg Købstæder, maa blive delt i et Borgmester- og i et Byfoged- og Bysskriverembede. Andragendet henviser til, at Købstaden i de siden 1884 forløbne 15 Aar har haft en Fremgang som ingenstunde før, og at Forretningsbyrden ved Embedet som Følge heraf er bleven forøget paa en saadan Maade, at det vil ligge over en enkelt Mand's Kræfter at varetage de med Embedet forbundne, forskelligartede Forretninger paa tilbørlig Maade.

De Erklæringer, som Ministeriet har indhentet over Sagen fra den afgaaede Borgmester og Byfoged i Horsens og fra Amtmanden og Aarhus Amt, gaa begge ud paa at anbefale Delingen, hvorhos Borgmesteren udtaler, at det af Byraadets valgte Medlemmer indgivne Andragende er fuldt overensstemmende med Befolkningens Ønske.

Ligesom Justitsministeriet derhos har udtalt sig for, at den omhandlede Omordning af Embedet søges gennemført, saaledes maa Indenrigsministeriet samstemme i Ønsket om Embedets Deling. Man skal i saa Henseende henviser til, at medens Horsens i 1880 havde 12,654 Indbyggere, udgjorde Folketallet i 1898: 20,280; ifølge den senest afholdte Folketælling havde Horsens i 1890: 17,290 Indbyggere, medens Aalborg, Randers og Helsingør havde henholdsvis 19,503, 16,617 og 11,082 Indbyggere. Dernæst er Horsens i en livlig Fremkomst, og de Krav, som den kommunale Forvaltning stiller til Retsbetjenten i denne Købstad, ere sikkert lige saa store som de, denne stiller til de paagældende Embedsmænd i Aalborg og Randers. Det er indlysende, at naar det kommunale Selvførelse skal virke til Held for Befolkningen uden at medføre uforholdsmæssige Udgifter, vil det være nødvendigt, at den Mand, der staar i Spidsen for samme, har fornøden Tid til sin Raadighed til selv personligt at følge og varetage den kommunale Udvikling paa alle dens forskellige Omraader, men Ministeriet kan ikke antage, at dette Krav i

Fremtiden vil kunne ske fuldstændig Fyldest, naar Borgmesterembedet skal bestrides af den samme Embedsmand, der har at varetage de med Byfogedembedet forbundne omfattende og mangfoldige Forretninger, som for en stor Del ifølge Loven skulle udføres af den paagældende Embedsmand selv. Med Hensyn til den stedsundne Forøgelse af Arbejdet skal eksempelvis anføres, at medens der i 1885 blev ekspederet 532 Tinglæsningsdokumenter ved Jurisdiktionen, var Dokumenternes Antal i 1898: 1230, ligesom der i 1885 til Byraadet indgik 290 Sager mod 660 i 1898.

Hvad angaar Lovforslagets enkelte Bestemmelser kan fremhæves, at, ligesom det følger af Lovgivningen, at Borgmesteren vil have at tage Del sammen med Byfogden i Skifteforvaltningen, saaledes har man anset det rigtigt i Overensstemmelse med, hvad der er Reglen i de ovenfor nævnte Købstæder, der have særlig Borgmester, ogsaa at henlægge Auktionsdirektørforretningerne til forstnævnte Embedsmand. I Forslagets § 2 findes optaget de fornødne Bestemmelser om den Lønning, der vil være at tillægge Embederne. Borgmesterembedet bør ligesom de tilsvarende Embeder i Helsingør, Odense, Aarhus, Aalborg og Randers formentlig lønnes som et Retsbetjentembede af 1ste Klasse. Embedet som Byfoged og Bysskriver bør efter Ministeriets Formening, ligesom Tilfældet er med de tilsvarende Embeder i de nævnte Købstæder, lønnes som et Retsbetjentembede af 2den Klasse. Da de til den endelige Fastsættelse af Bederlagene for Kontorudgifter til begge Embeder fornødne Oplysninger ikke habes, har man ment, at Bederlagene indtil videre bør fastsættes ved Finansloven og, indtil Bevilling kan erhverves, af vedkommende Minister.

Sluttelig skal man endnu bemærke, at Embedets Deling vil blive iværksat, saasnart Lovudkastet maatte blive til Lov, men at man ikke har anset det for nødvendigt at optage nogen hertil sigtende Bestemmelse i Loven.